

నావు నమ్మ 'తక్క' యన్న
 బింబమువల్దాల్చియే లీనగొళిస్తేవే.
 ననుగె హోరిన బాపల్చే హేచ్చె. నను నమ్మ
 జాంధ్రియగళు హోరిన బెడగి బెగాను
 బాగుత్తావే. కణ్ణ హోరిన స్వరూప-
 కురూపగళన్న నోడుత్తదే. నను కించియు
 బేంకాద్దు— బేండాదద్దన్న కేళుత్తదే.
 సువాసనీయో దువాఫసనీయో ఇప్పగలన్న
 మాగు తూర్పికించుట్టిరుత్తదే. నాలగియు
 కంచియన్న సింహయన్న స్వాదిసుత్తదే. నను
 శ్రీగ్రామియవు శ్రీతాలాష్టరాగళు స్థాపిసుత్తదే.
 ఇపు నిరంకరవాగి నడెయుత్తిరువ భౌతిక
 కాయుగళు. నను వృషికరు జాణేంద్రియ
 వాగు కమేంద్రియగళ సంయోగవన్న
 బలు సూక్ష్మవాగి కందిద్దరు. బాణ్య కమ్ఫగళు
 ననుగె బేంబుదేసో నిజ ఆదరే,
 అదే గంఠ్వ ఆగిరకూడదు. నావు నను
 అంత్యక్షీయన్న వ్యధిగొళిస్తిరిచోకు. ఇదన్నే
 ఆధనికి పరిభూతయల్లి 'ఇమ్మునిచో' ఎందు
 కరియబందు. నావు బాణ్య భత్తడగలన్న
 కడిమే మాడికొట్టలు అంతరిక శక్తియ కడే
 గమన కేండిబేంకాద్దు అవతార.

ನಾವು ಹಗಲು—ರಾತ್ರಿಗೆ ನಡೆದೆ ಬಾಳ್ಳಿಯನ್ನು
ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಗಲು—ರಾತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮೆ
ದೇಹ-ಬುದ್ಧಿ-ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು
ಬಿರುಕ್ಕಣ್ಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎಚ್ಚರ-
ಕನಸು-ನಿರ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವುದು ಸರಿಯಂತೆ.
ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ರೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳ
ಮೇಲೆ ಆಗಾಧವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು
ಲುಂಟಿಪುರಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಅಂತರಿಕ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೃಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು
ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ನಾವು
ನಮ್ಮ ಮನಶ್ಕಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಧಿಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ
‘ಅಂತರ್ಮಾನ’ವಿದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸುವುದು
ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಬೆಳ್ಗೆ—ಮಥ್ವಾಹ್—ಸಂಚೇ ಈ
ಮಾರು ಕಾಲಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಎಂಬ
ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೆರಿಯುತ್ತೇವೆ. ಬೆಳ್ಗೆ—ನಾಲ್ಕಿಂದ
ಎಂಟು ಗಂಡೆಯವರೆಗೂ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ, ಅದೇ
ರೀತಿ ಸಂಚೇ ನಾಲ್ಕು ಗಂಡೆಯಿಂದ ಎಂಟೆವರೆಗೂ
ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ. ಇವು ಸೂರ್ಯನ ಉದಯ ಮತ್ತು

ಸಂದ್ರಾಶ್ರಮ

ಪ್ರಾರ್ಥಿಕರು ರಚೋಗುನಿ, ತಮೇಗುನಿ
 ಇವರೆಡು ಈ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ
 ಎಬುದನ್ನು ಸುಪ್ರಯೋಗಿಂದ
 ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬೇಳೆ-ಸಂಚೆ ಪ್ರಶ್ನವಾದ
 ಕಾಲ. ಈ ಕಾಲವು ಮನಸ್ಸಿನ ಶತ್ಯಯನಸ್ತ
 ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ‘ತ್ರಿಸಂಘೇ’ ಎಂದು
 ಪ್ರಾಚಿನರು ಇದನ್ನು ಅಥವಾಣವಾಗಿ
 ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸೂರ್ಯ ಹಂಟುವ ಭಾರ್ಹೀ
 ಮಹಾತ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಪ್ರವಿರ್ಗೊಳಿಸುವ
 ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಶ್ನವನಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಜ್ಞ
 ಇವು ಮೂರನ್ನು ‘ತ್ರಿಸಂಘೇ’ ಎಂದೆ ಕರೆದರು
 ಬೇಳೆಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಚೆ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸುಗಳ ಪಟ್ಟಿಕ್ಕೆ
 ಪ್ರಶ್ನವೆಂದು ಪ್ರಾಚಿನ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರುತ್ತದೆ.
 ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಪುಲ್ಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ
 ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಕಶ್ಯಲಗಳು ವಿಸರ್ವಗೊಳಿಸುವ
 ಕಾಲವೂ ಹೌದು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು
 ಭಂತಪ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲವು
 ಹೌದು. ಈ ಕಾಲವನ್ನು ಸಂಗಿತಗಾರರು
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸಾಧಕರು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ
 ಬಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಮನುಣಲ್ಲಿರುವ
 ಲಕ್ಷಾಂತರ ‘ಜ್ಞಾನತಂತ್ರ’ಗಳು ಸರಭಸೆಯಿಲ್ಲಿ
 ಇದನ್ನು ಆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಂಧ್ಯಾಶಕ್ತಿಯನು
 ವ್ಯಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಕಾಲವು ಜ್ಞಾನತಂತ್ರಗಳನ್ನಿಂ
 ವಿಕಾಸ ಕಾಲವೂ ಹೌದು. ಸ್ತುತಿಗೆ ಬಳವತ್ತ ತು
 ಬರುವುದು, ಧಿಶಕ್ತಿ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುವುದು
 ದ್ವಿಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲ
 ಸಂಧ್ಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಾಯತ್ರೀವೈವತ್ತದ ಮೂಲ
 ಸಮುಚ್ಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಂಡ
 ದೇಹ-ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತಂಪ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತು
 ಸಂಧ್ಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು
 ಸಂಧ್ಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು
 ಯೋಗ, ಕಲೆ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಜ್ಞಾನ-ವಿಚಾರಣ
 ಇವಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಾಸಕ್ತರು ಈ ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿಯು
 ಆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಅರವ ಮನಃಶಕ್ತಿಯನ್ನು
 ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಹಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು
 ಸ್ತುತಿಶಕ್ತಿಯ ಗರಿಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೀರೆಕರು
 ಸಿದ್ಧಾಂತ-ಪ್ರಯೋಗ-ಪರಿಹಾ ಮಗಳನ್ನು
 ಸಿದ್ಧಾಂತ-ಪ್ರಯೋಗ-ಪರಿಹಾ ಮಗಳನ್ನು

సుక్కవాగి అవరోజుసుక్కిద్దు ఉంటు. ఈ సంధ్యాకాలవు మనస్సన్ను వ్యక్తిగొళిసువ కాల. ఈ కాలదాల్చి ప్రకృతి ప్రతాంతవాగిద్దు బెఫిన మౌన సంజీవు మౌన పూరవవాగి ప్రతిష్ఠందిస్తుత్తు. ఈ అంతగణన్న నేనెదరే సంధ్యాక్రియన్న వ్యధిగొళిసేఖాల్చువుదు, ప్రతమనగొళిసేఖాల్చువుదు ఎందెంగొ అవశ్యావిడే.

ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಬದುಕು ತೀವ್ರತರವಾದ
ವೇಗದಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸಿಗಳಿಗೆ
ಸಾವಯವ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿವೆ.
ಹೀಗಾದಾಗ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಶಕ್ತಿ ಹ್ಯಾಪಿಸೆಂಜಿನ್‌ನುವುದು
ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆಗ ದೇಹ ನಿಶ್ಚಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ,
ಮನಸ್ಸಿ ವಿಕಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಕಾರಗಳು
ಬಾಹ್ಯದ ಒತ್ತಡದೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲದ
ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ.
ಪ್ರಾಚೀನ ಅರ್ಥವೇದಶಾಸ್ತ್ರವು ಇವನ್ನೇಲ್ಲ
ತೀಳಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಜೈವಧಿಯ ಮೂಲಕ ದೇಹದ
ಪಟ್ಟಿತ್ತವನ್ನು ಹೇಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೋಸಂಧ್ಯಾತ್ಕ್ಷಯ
ಮೂಲಕ ಅಂತಶಕ್ತಿಯ ವರ್ಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶ
ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ಗಾಯತ್ರಿ ಉಪಾಸನೆ ನಾವು
ದೇಹಕ್ಕೆ ಜೈವಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.
ಆದರೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜೈವಧಿಯ ಬೇದವೇ? ಅದು
ಸಂಧ್ಯಾತ್ಕ್ಷಯ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ.
ಬೆಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಚಯ ಸಾಕ್ಷಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ
ಉಪಾಸನೆಗೆ ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ಅಗತ್ಯ ಟಿಬೆಟ್‌ನ ಬೊಧ್ವಲಾಮಗಳು ದೇಹ-
ಮನಸ್ಸಿಗಳ ಸಾವಯವ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರು.
ಅದು ಪ್ರಾಚೀನ ಐಗ್ಯಾಪ್ತಿಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಗ್ರೀಕ್‌
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾವಾಸ್ತ್ವಕ್
ಚಿತ್ತಗಳು ಇವೆ. ಭಾರತೀಯರ ಈ ಸಂಧ್ಯಾತ್ಕ್ಷಯ ಯೊ
ಗ್ರೀಕ್‌ ಐಗ್ಯಾಪ್ತ, ಚೈನಾ, ಟಿಬೆಟ್ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್‌
ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಪರಸಿಕಿಯೈಂದುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು
ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಆದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ
ಎಡಬಿಡಂತಿನದ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಪ್ರಾಣಾಗಿ
ಕುಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ದೇಹ ಪ್ರಕೃತಿ, ಮನಸ್ಸುತ್ತದೆ
ಪ್ರಕೃತಿ ಇವುಗಳ ಅವಗಿಲೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು
‘ಸಂಧ್ಯಾತ್ಕ್ಷಯ’ ಮೂಲಕ ಅರಿತು ನಾವು
ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

- ಸುಳ್ಳ ನಂಬಿಕೆಯೇ ನರಕ, ಸತ್ಯದ ಅರವೇ ಸ್ವಗ್ರಹ. -ಚಿಂಡಿ
 - ಪದಗಳನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಶಭ್ದಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಬೇಕುವ ಕಾಷ್ಟವೇ ಸಂಗೀತ. -ಹೆನ್ನಿ ಹಾಡೋ
 - ಸ್ತೀಯರ ಹಡೆದ ಮುಂದೆ ಯಾರದೂ ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ. -ಪ್ರೇಮಾಚಂದ್ರ
 - ಎಲ್ಲಿಯವರಗೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನ ಆಳಿನಂತೆ ಆಪದ ಸಮಾನಿಸಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಸಮಾಜದ ದಾಖಿಲೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. -ಎಸ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್
 - ಮನುಷ್ಯನ ವಿಚಾರ ಸಾಗಿದಂತೆ ಅವನು ತಯಾರಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕಾರಣ ಯಾವಾಗಲೂ ಶೈವ್ಯತರವಾದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇಕು. -ಟಿ.ಎಸ್. ಎಲಿಯಂಟ್

- ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯ ಸೈಕಳನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.
 - ಹರಿಹರ್ಣ್ಯ ಸ್ವನ್ನರ್
 - ಕೇಳಿಸುವ ಸಂಗೀತ ಮಥುರವಾದದ್ದು, ಕೇಳಿಸದಿರುವ ಸಂಗೀತ ಇನ್ನೂ ಮಥುರ,
 - ಚಾನ್ ಕೆತ್ತೋ
 - ನಿಜವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೆವರಂತವಾದದ್ದು, ಸ್ವಾತಿನ್ ಉಳ್ಳದ್ದು, ಪ್ರಯೋಗಶೀಲವಾದದ್ದು.
 - ಪಿ. ಲಂಕೆಶ್